

персоналу та підтверджує справжню гуманність цінностей корпоративної культури, солідарність керівництва і персоналу), а з іншої – сприяє підвищенню репутації компанії серед потенційних партнерів та свідчить про соціальну зрілість бізнесу. Не зважаючи на те, що практика застосування аутплейсменту в Україні перебуває на стадії становлення, у перспективі ця процедура набуде широкого застосування, адже налагоджені взаємовідносини компанії з працівниками, як наявними, так і колишніми – запорука ефективного управління та успішного функціонування компанії.

Використані джерела

1. Абесінова О. К. Аналіз мотиваційної структури вибуття персоналу та його вплив на управління підприємства URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2726>
2. Іщук Л. Аутплейсмент – новий підхід до звільнення URL: <http://uapress.info/uk/news/show/6029/>.
3. Зленко А. М. аутплейсмент – мистецтво звільнення персоналу URL: <http://oaji.net/articles/2016/1900-1469368127.pdf>.
4. Прохоровська С. А. Ефективна зайнятість населення як умова забезпечення гідної праці // Соціально-трудова сфера: сучасний стан, проблеми та стратегічні напрями розвитку: матеріали міжнародної науково-практичної Інтернет- конференції; 14-16 листопада 2017 року. К.: КНЕУ, 2017. 246 с. (с. 51- 54). URL: <http://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/22912>.
5. Прохоровська С. А., Компетентісний підхід в управлінні персоналом. Регіональні аспекти розвитку продуктивних сил України. [наук. журнал]. Тернопіль.: Економічна думка, 2018. 86- 90.

Стахира Павло

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу Коцур А. С.)

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Загрози економічному розвитку України у наступні роки потребують зваженості при виборі стратегії соціального розвитку та формуванні нової соціальної політики уряду. Так, як зазначається у економічному огляді та макроекономічному прогнозі для України Світового Банку [2], «перспективи економічного зростання мають високий ступінь невизначеності та залежать від того, як розвиватиметься конфлікт на сході, та від того, чи зможе влада за тих умов забезпечувати реалізацію реформ, потрібних у багатьох сферах». Упродовж 2016–2018 рр. країні потрібні будуть значні обсяги зовнішнього фінансування для виконання зобов'язань із погашення зовнішнього боргу

(близько 9 млрд \$ на рік). Важливу роль відіграватиме продовження співпраці з МВФ та іншими офіційними кредиторами. Відтак, щоб забезпечити стале відновлення економіки Україні потрібно здійснити реформи у багатьох сферах. Передусім, за складних зовнішніх умов та збереженні вразливості особливо важливо забезпечити макроекономічну стабільність. Тому необхідними є реформи, що спрямовані на подальшу фіскальну консолідацію та зміцнення фінансового сектора, підтримання гнучкого валютного курсу. Не менш важливим для України є збільшення продуктивності праці й створення робочих місць внаслідок інвестицій в інфраструктуру, поліпшення ділового клімату та використання наявних можливостей у сфері зовнішньої торгівлі. Крім того, важливим є забезпечення надання населенню диференційованих та ефективніших державних послуг. При цьому критично важливою для послаблення впливу привілейованих кіл на економічні та політичні процеси стане реальне здійснення антикорупційних перетворень і реформ урядування [2].

Для формування соціальної політики в Україні необхідно [3, с. 18]:

– розширювати ресурсну базу соціальної політики завдяки зростанню економічного потенціалу (збільшення ВВП, позитивна трансформація структури економіки за постіндустріальним типом, збільшення прямих інвестицій у реальну економіку, підвищення продуктивності праці завдяки активній технологічній модернізації та закріпленню зовнішньоекономічних позицій);

– трансформувати міжгалузеву і соціальну моделі розподілу доходів. При цьому важливо сформувати систему, що ефективно функціонує і за якої при стимулюванні зростання інноваційного сектора високотехнологічних галузей економіки відбувається зростання людського капіталу.

За сучасних умов в державі значна кількість підприємств використовує стратегію виживання, а інститути громадянського суспільства і некомерційний сектор слабо розвинені. Тому за межами прямого впливу держави недостатньо ресурсів і можливостей для довгострокових інвестицій у людський капітал. Тому у край важливим напрямом залишається розвиток соціальних сфер державного сектора.

Станом на сьогодні система соціальної політики України все ще вимагає модернізації й істотної адаптації до соціальних стандартів Європейського Союзу. Власне, тому й необхідно прискорено модернізувати механізми реалізації державних соціальних функцій згідно з новими реаліями, орієнтуючись на збереження раніше досягнутих стандартів та їх розвиток. Соціально орієнтованої ринкова змішана економіка, до якої прагне Україна, характеризується розвинутою ринковою системою відносин, що поєднується з

послідовним свідомим державним регулюванням економіки, підприємницьким типом економіки та її соціальною орієнтацією [3, с. 10].

Національними пріоритетами повинні стати формування державної і суспільної політики зміцнення здоров'я і поліпшення якості життя населення. Як засвідчує практика, підвищення конкурентоспроможності за рахунок зниження соціальних стандартів не несе довгострокових результатів. Довгострокова стійкість розвитку ґрунтується на інвестиціях в інновації та людські ресурси, на використанні людського капіталу (який стає усе більше значущим чинником виживання на міжнародних ринках), а це вимагає сильної соціальної політики [3, с. 13].

Соціальними проблемами України, що вимагають вирішення в контексті євроінтеграції, створення передумов для наближення до ЄС є збільшення доходів населення та розвиток соціальних програм.

Особливо важливою стає політика, зорієнтована на зниження соціальної диференціації за доходами. Вона повинна сприяти зростанню мотивації і може сприяти забезпеченню консолідації суспільства, вирішенню соціально-економічних проблем. Але вона не повинна обмежуватись пропонованим урядом збільшенням соціальних виплат. Натомість дієвими заходами, можуть стати зменшення податкового тиску, спрощення дозвільної системи і створення конкурентоспроможних умов для ведення бізнесу [3, с. 18].

Особливо важливим стає визначення структурних співвідношень між соціальними трансфертами й доходами від зайнятості та чітке їх дотримання. А це, в свою чергу, за складних економічних та демографічних реалій не може відбутись раптово, але вимагає тривалої поступової корекції завдяки низці інших співвідношень та кроків реформ: забезпечення випереджаючих темпів зростання мінімальної заробітної плати в порівнянні з іншими мінімальними державними гарантіями, подальшої реалізація пенсійної реформи, підвищення адресності та дієвості системи соціальної підтримки та, водночас, активізація працездатного населення та ін. [1, с. 285].

Використанні джерела

1. Інноваційна Україна 2020 : національна доповідь / за заг. ред. В.М. Гейця та ін. ; НАН України. К., 2015. 336 с.
2. Світовий Банк: економічний огляд та макроекономічний прогноз для України 2016 / Світовий Банк. URL: <http://un.org.ua/ua/publikatsii-ta-zvity/un-in-ukraine-publications/3810-svitovyi-bank-ekonomichnyi-ohliad-ta-makroekonomichni-prohnoz-dlia-ukrainy-2016>.
3. Ярова Л. В. Соціальна політика як чинник забезпечення європейської інтеграції України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. політ. наук за спец. 23.00.02 – політичні інститути та процеси / Ліліана Вікторівна Ярова ; Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Одеса, 2011. 24 с.